

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

СТАРМЛАДН

ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Уређује: Стармлади. — Цена је листу: на год. К 8.; на 1/2 год. К 4, на 1/4 год. К 2.

Христос воскресе!

Народ (гробарима): Ваистину воскресе!

Христос воскрес!

Заведен народ намет-вођама
„Распи Га, распи“, викаше жучно.
— И Пилат осуду потписа мучно.

Прибише на крст, подигоше горе
Истину и Правду у Човеку-Богу.
— Ох! Људи и Бога распети могу.

И Бог жртва Богу, — сахрањен би у гроб.
Лежаше дан, два, ал трећи — глас пронесе:
— Шаптаху вође — Христос воскрес!

Заведени народ намет-вођама
Сети се зашто и земља се стресе,
На кољена паде, запоја сложно: Христос воскрес!

Христос воскрес, Срби, браћо моја драга,
Што због намет-вођа трпиге беде многе
Дај Боже славили и Ускрс праве Слоге.

Баћушка.

Зашто?

То је баш неучтивост, да мене увек молују
с' тумачем у џепу.

Зашто, молим Вас не молују Клицу са штам-
паријом у џепу; проту Божу са лицитацијама
и годишњим пасошем у џепу; Косту Леру са
огласима у џепу; Перу Попадића са „Задру-
гом за међусобно потпомагање и штедњу“ у
џепу; Жикку Костића са тачном, особито тач-
ном и прецизном наградом у џепу; Миту Му-
шицког са мандатом шајкашким за идући др-
жавни сабор у џепу; Јашу Томића са бербер-
ским тањиром, кајишем, салветом и „бритвом“
за бријање српских патријарха у џепу. Ђуру
Красојевића — хм, како су тог човек изабрали
за председника радикалне странке, кад тај чо-
век нема ништа у џепу — ах, да, има, има:
брдо — трбу и у њему се родио миш; да и
наш Кеста Брадва је човек од књиге, превео
је „Блудног сина“, хја шта ће мо, таки му
је густ.

Што не можемо знати!

Учитељ тумачио деци о Ускрсу и црвеном
јајету те ће да доведе у свезу и граматику.

Но децо шта је јаје? — Именица повичу
деца. — А којег је рода мушког, женског или
средњег? Један малиша истрчи напред е одго-
вором: Е, то не можемо знати док се не излеже,
јер може бити и мућак!

У Д Е С

(Из „Босанске Виле“ — а може се посветити
и Јашиној раликалној странци.)

И око се наше тешком сузом влажи
У искреном болу, и срећи, и тузи;
Наш је бедни живот замршен сплет лажи,
Где се тајно роиће, претвара и пузи.

Стари смо ми глумци, с овешталом маском,
На даскама трулим позоришта тужног,
Срођени са злбом, таштином и маском,
На вечитој проби искушења ружног.

И најмање пута у својој смо роли,
А најчешће одјек само туђе речи.
О, кол'ко то тужно и трагично боли
Кад дух пред силом материје клечи.

Па баш тад, кад за нас нема среће прече
Но да нам, ко поток из прастаре шуме,
Суза тешке, горке истине потече,
Нит нам когод пљеска, нити нас разуме

На киши.

Неки шегрт гурао трагаче а на њима пуно
мали сандука на пошту. У том наиђе бујица.
Шегра застаде на сред сокака брзо скиде ше-
шир и тури га под капут и остаде даље на ки-
ши. Кад је био већ сав покисо ко моча, један
трговац примети га те отвори врата од своје
трговине на му довикне. — „Та што не метеш
бар тај шешир на главу, већ си га стисно под
капут.“

— Ваљда сам луд! Одврати шегра, хаљине
су господаре, он их је купио ал шешир је
богме мој!

Већ је свануло.

Један натарош долазио свако јутро у зору
кући. Жена и деца се већ били тако на то на-
викли да нису ни роитали против своје судбине.

Једном случајно натарош дође кући пре
зоре а мала Мица устане те оде до материног
кревета и рече:

— Мама, хајд да устанемо, већ је свануло:
дошао је тата кући!

Највећи господар.

Хоћеш ли сине да будеш официр па да за-
поведаш оноликим људима као чика Пера? за-
пита отац свог четворогодишњег синчића.

Дете се мало замисли на рече, Не ћу, тата!“

— Па шта би ти волео да будеш?

— „Ја би најволео да будем мама, па би
ме онда слушао и ти и чика Пера и сви.“

ШАРЕНА УСКРШЊА ЈАЈА.

Као сваке године, тако и ове, делимо ус-
кршња јаја :

— Починемо с црвеним. Црвено је радост,
а овај Ускре је зацело радостан. То морају и
сами радокрали признати. Дакле црвено јаје да-
јемо њима — они су и тако сваку црвен изгу-
били, — с натписом: „Ако смо изгубили стид,
изгубили смо и вид!“

— Једно модро јаје — грофу Апоњију. Та
му фарба сад уз његово темишварско лице нај-
боље пасује. С натписом „А гле!“

— Једно морасто јаје — радикалној стран-
ци. Она је и тако свом свету мораста. С нат-
писом „Ала наше . . .“

— Једно пола црно пола жуто јаје, — ли-
бералној странци. С натписом: „Ајде драги да
ашикујемо . . .“

— Једно мишије фарбе — др. Красојевићу
На њему насликана лепа звиждољка.

— Једно зелено јаје — Ивићу „нашем де-
тету“. Он је и тако млад и зелен. С натписом:
„Ein Arme Serbe“.

— Једно сребрно — Бенину. Са сликом: ка-
шиком и VIII. з. б.

— Једно шарено јаје — проти Јермићу.
Он је и тако сав шарен. С натписом: „Миљено,
миљено, . . .“

— Једно жуто јаје — г. Брэдваровићу. Он
је и тако сав жут свима, па и самој својој странци.
Са сликом панталона.

— Једно дрвено јаје — сомборском дрве-
ном филозофу Палку Стајићу са сликом накрачке
препарандије и његовим васпитаним изразом
„коњушница“.

— Једно појево јаје из Бечкерека, радикал-
ском Саборском одбору. С мађ. натписом: „А
hol én vagyok más nem lor!“

— Једно јаје с четир жуманцета — Мити
Клицином с натписом „Буковинска аутономија“.

— Једно пресно јаје — „Наје фрај преси“
— она и тако воли пресно — да лаже. Са сли-
ком „ноге“.

— Једно огуљено јаје — Пери Пападићу.
Он и тако воли да гуљи народ. Са сликом мла-
дорадикала.

— Једно кувано и печено — патријарху.
Он је и тако сад код Кујена куван и печен.

— Једно морско јаје — браћи Радићима,
они и тако неку морску политику воде.

— Једно тврдо скувано јаје — Тамановићу,
министру црногорском, не би ли му засело, као
што је црногорском народу засела његова вла-
давина.

— Једно шупље јаје акционарима „Трго-
вачког удружења“ са сликом Лазе Милошева.

— Једно на врху разбијено а с целом
стражњом — владици Шевићу. Нек се и он
ко и други свет туца.

— Један муњак је остао и тај шаљемо —
Јозуи Франку, нека и он омрси брк.

Бројеви говоре.

Кад неким људима није доста да им се по-
штење хвали спрам месечине, већ хоће да га
изнесу и на сунце, онда узимају за бакљоноше
при тој паради бројеве. Тако настаје осветљење
или лемунација бројевима. Да бројеви боље све-
тле него ацетилен, петролеј, електрика, лојана
свећа — и — сачувај нас безгрешне, Боже, —
репић Хелијеве комете, то знају сви банкротни-
рани трговци, пропали чиновници, кукавци, јад-
ници, патници и сви остали они мушки на — ци
(и женске на — це), који с туђим раде а своје
троше. Е, кубура је то при таком ватромету!
Каже народ: очи горе, кад цифре говоре. Но
учени људи не плаше се те ватре. Знају они и
то малко изиграти, као и параграфе. А како?
С једном једином речицом. Читао ју спреда или
од остраг, увек гласи једнако. Не знате је'л?

Сетите се само, чиме она ваша старија по-
ловица намигне. Не знате још. Но, сетите се,
чиме оно Јаша закрвави, кад народ неће у кра-
дикалски тор.

Око, око, то је, но!

То је реч само, ал не значи оно око, којим
Пела и Јела намигују на којег смиреног оца, и
које у Јаше сад све чешће закрвави; није то,
није, већ то око значи што и около. Ето, знате.

Око једне своје круне могу наслагати три-
лијун билијуна или, ако случајно имам код себе,
и милијун билијуна трилијуна и — још једну
круну и — још једну и тако редом. Ако не
слажем на столу већ пишем у какав извештај,
онда опет могу у писму наслагати око трили-
јун милијуна билијуна и — још једну. С таким
маленкостима могу радити што хоћу и како хоћу.
Слажем и слажем. За ту мудролију знају и на-
ши радикали. Ја сам мало завирио у једну
књигу, што ће изаћи баш пред изборе, онда
знате, кад фактор манастирске штампарије не
буде имао времена, да и он у штампи штогод
слаже у обрану госп. Руварца, свог присног при-
јатеља. Честит је тај Захарић; Бог му уз пут
души простио!

У тој књизи има на последњој страни ово:

Мили, љубезни и прељубезни народе! Храно
наша!

Ми радикали дадосмо на:

издржавање школа — око —

9.000.100.020.300.080.001 К.

припомоћ учитељима — око —

8,009.070.600.005.401 К.

лечење свештеницима — око —

7.006.900.800.700.501 К.

припомоћ сиромашним оцима — око —

5.800.090.070.901 К.

и т. д. и т. д. Поклони нам народе поверење и ми
ће мо заштедити и умножити фондове са — око —
1.900.800.700.600.500.400.500.600.700.800.900.001
К. Учитељи, свештеници, просветни радници, ра-
зумете ли то? Толико обећање не одбијајте већ
у борбу за нас и наш спас!!! Живили!

Куфер у мјесто зембиља.

— „Стармладов“ санекиционисани изборни „ред“ за босанско-херцеговачки сабор —

Одредбе у активном и пасивном праву бирања.

§. 1.

Право бирања имају сви босанско-херцеговачки припадници, који поседују право гласа и ту несрећу да су се под босанским изборним правом родили, те ако не стоје под кураторством српске или муслиманске организације, — и ако су на дан избора навршили бар трећи дан како су се куфером у ову благословену земљу уселили. Даље сви они аустријски или угарски досељеници, који су наменшени као земљани „чиновници“ и стоје у владиној служби, било шпијунисањем, дошаптавањем, жбирством, прдектерством, провокаторством или може бити настићством.

§. 2.

Од бирачког права су искључени:

1. Особе којима су изборним „правом“ уста запушена или одузета или који су од својих претпостављених прдектера под туторством стављени.

2. Све оне јеврејске особе над чијим је имањем због недостатка у иметку стечај постављен.

3. Оне особе, које се као нелојалне и досадни грађани — сами из ове благословене земље иселили.

§. 3.

Злоупотребе код избора казниће се строго по двадесетлевом параграфу тако да ако се на делу ухвате на пр. у место директног упливсања код владиног повереника или чиновника — ступиће у крепост индиректно, а у место индиректних фалзификата с изборним листинама, записницима — директни фалзификати — а дотични чиновник ће се казнити или премештајем из горег у бољи котар или са нижег на виши положај.

§. 4.

Нико не може вршити право бирања у више општина ако се за њега докаже да није лојалан — него хвала Богу, само у једној општини из које се може казном и прогонити ако не буде имао намеру да бира онако, како треба да бира.

Први изборни разред се састоји:

Из куфераша који се у Босни обогатили, Чивута који су с пинтлом дошли, владиних лифераната, набављача, и продаваца босанских шума и земаља, — културтрегера који су свршили коју вишу аустријску школу, на пр. универзитет „Drang nach Osten“ или бар велику аустријску филозофску школу: „Divide & impera“. Особе које се баве извозом (Муслимана) и увозом (Шваба). Банкарни који оснивају банке (владиним новцем). Марвени трговци који осим марве умеју добро и људе да купују — за владин рачун као њену властиту стоку.

Из нижег изборног разреда може се у виши бирачки разред доћи:

1. Ако ко из муслиманске или православне вере пређе у католичку веру — или бар једну душу заведе и приведе на исту веру.

2. Ако ко било из српске или муслиманске организације иступи и бар још једног са собом повуче — и у владину странку довуче.

3. Ако ко докаже да је бар три Муслимана или једног Србина иселио из Босне.

4. Ако докаже да је редован претиплатник било „Сарајевског дневника“ или „Хрватског бедника“.

Из трећег у први изборни разред може се прећи:

5. Ако ко докаже да не зна да на земљиној шари постоји и Србија — а за краља Петра да не зна ни да постоји на свету.

6. Ако је ко бар једном Србину или Муслиману скрхао врат.

7. Ако је доказао да може у свако доба Настића заменути.

Књижевност и уметност.

У Сомбору приређује на мали Ускрес, под покровитељством Њ. Св. патријарха „Добротворна задруга Српкиња Сомборкиња“

Изложбу српске уметности сликарства и вајарства.

Циљ је задрузи да нас упозна са творевинама српске уметности.

Нас су упозорили на плакат многи Срби у Новом Саду — и ми не можемо да се не захвалимо задрузи што је приређујући изложбу српске сликарске уметности умела већ на првом кораку истаћи српску уметност и сликарство као и србовање — те дала лепи плакат с лепом Српкињом и Србином израдити од нашег сликара Паје Јовановића — умножавање поверила првим српским уметничким заводима: Пахера и Кисића у Мостару, Ђорђу Ивковићу у Новом Саду, и Срп. штампарији у Загребу. Евала Српкињи задрузи што није обрुकала већ на првом кораку и себе и свога покровитеља — тиме што није обила нити српске нити чешке и словенске заводе — те поверила изразу плаката — каквом пештанском чивуцком заводу, рецимо Поснеру, који би јој зацело неки модеран сецесион точак — с гуштеровима у место белог орла израдио! Тиме је доказала да уме своје, српско, ценити и србовати.

Из суда.

А шта тебе дотера у затвор, несретнице? — упита апсанција лопова.

Жандар, господине! одврати овај мучно.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Шетње по изборима.

Нисмо никако могли написати војње по изборима, а сво зашто. Неки дан смо прописно биљегованом молбеницом умолити господина Кујена да нам да бесплатну карту за војњу на жељезници — ради кортезовања за владине кандидате. Мислили смо да му се и ми као и „Браник“ — упрегнемо у талиге и певамо му — ма и шаљиве песме. У осталом то не мења ствар, а озбиљне, а шаљиве. Главно је да му се пева. Ко у осталом јамчи да оно што му сад „Браник“ најозбиљније пева — не изгледа смешљиво, а наша смешна и „за шалу“ певана — изгледају врло озбиљна. Од озбиљног до смешног је само један корак. Ето ко би на пр. то и могао помислити да ће се госпоцки „Браник“ сад у очи избора за крајцару сићи у народ — да просвећује „олош“. Или ко би могао помислити да ће богати Геца Дунђерски — бити владин кандидат на мађарском сабору противу народносног кандидата а народан кандидат — за црквени сабор. Зар молим то није и жалосно и смешно! Па зашто онда да се наша молба не уважи. Ето Тисина „Слога“ у Сомбору још једнако ужива фрај карту — и ако је јако омршавила. (Спало јој сало са 16 страна на 6!) Главно је да нам је Кујен послао бившу Јашину фрај карту за шетњу поред, иза и испред жељезнице. Приметно нам је да истим правцима можемо и ми трчати — као њен бивши госа што сад трчи. А ми смо се онда упутили другом поред жељезнице — и рекли новосадском кондуктеру којем смо Јашину пробушену фрај карту дали: „Ево, баратом, сад сам се возао а јзлибаном фрај и никад више“. — Ићи ћемо ми и пешице као и досада. Ако нас где узвате и оглобе, платићемо. Имамо још кредита у румекој и вршачкој банци — и ако нам је већ кредит код народних фондова исцрпео Паја Јовановић — из Пенште. (А код „Централног кредитног завода“ — нисмо покушали срећу, пошто нисмо управни чланови „Сри. тргов. удружења“). Али да пређемо на извештаје који су нам с брда с дола послали наше шаљиве странке „озбиљни“ кандидати.

„Са свију страна стижу нам весели гласови. Наши ће кандидати бити сигурно свуда изабрани, јер већ од неколико дана амо нију и једу непрекидно бирачи на рачун наших кандидата. И треба! За онако важан и озбиљан чин треба се по мало пити куражи.

*

Радикално јунтовачки кандидати стоје свуда сјајно. Камо год дођу, народ их обасне веселим повицима: није ако можете? прелије их по којим мућком и они „златни“ и сјајни од жуманцета — блену у народне ордене који се мало лепше од оних бечких сјају. Гледају покор и чуде се што још нема оне ренатике, да мало умри тај свет. Никад краја овако сјајним дочецима и славама.

*

Пошто је Ускре — то нас народ свуда одушевљено дочекује јајима!

Јаша.

Мокрин. У Мокрину је све мокро. Успех сигуран. Кажите Јаши нека предложи Јусту у интересу нашег братства с четрјестосмашима да се Мокрин помађари на: 00.

Арсин, који није никад мокар.

*

Општа је народна жеља да наш црквени сабор буде овако састављен: двадесет убијца, двадесет лопова, двадесет варалица и петнаест кривоклетника — сви са црквеном свести. Јаша да буде доживотни председник, а патријарх и владике да се не пуштају ни на галерије, јер ће се и тако та места укинути. — Ово би било свакако дивно. Така би се заседања смела само из далека посматрати.

*

За сада је сигурно да ће радикали добити већину посланичких места у црквеном сабору. Сигурни су за 76 места, а више им и не треба. Народ је уз њих, јер народ воле све оно што се уради *motu proprio*, што се закључи *de lege lata*, а шта ће тек „време“ да донесе, то просто народ не може да дочека. На свима доношчетима и недоношчетима „времена“ ми радикалима лојално честитамо.

Телеграм.

Грофу Апосњију.

Примите наше искрено жаљење због нападаја на вашу личност, која се у споразуму с нама толико заузимала за наше српске школе.

Радикалски саборски одбор *ad hoc*.

Зашто?

— Молим Вас г. капетане, зашто велики океан зову и тихим.

— Па зато што у близини му нема купатила за женске.

Шта је највећа иронија на свету?

Из српске једне више школе.

Професор цртања: Кажите ми Јоване, шта је највећа иронија на свету — у сликарској уметности?

Јован: Највећа иронија на свету је на пр. у српској сликарској уметности кад приређују Српкиње српску изложбу сликарства — и објављују плакатима и сликом Поснера Чивутина из Будимпеште.

Професор: Врло добро! Седи!

(Бележи му у нотис: одлично!)*

*) А да није слику правила Грчићева Клара Фехерхерваријева коју „Браник“ већ по други пут препоручује!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Чуј народе!

Проглас:

Просвети дасмо
Много хиљада,
То је заслуга
Нашега рада.

Тумачење:

Зар Мита Клица
Ој, није био
„Примеран, кортеш“
Тај нам је мио.
Па шта му дасмо?
Управе мало
У штампарији
Није нас жао,
Јер: профит силну, —
И прота вели —
Баш није имо,
А он то жели,
„За народ“ —,
градове
И куле стећи,

Тек не за себе? —
Ко то сме рећи?
Па прота Божа:
Издаво њиве,
Дијурне примо,
Продаво шљиве.

„Месо — од шљива,
„Дијурна моја —
„Коштица, — хасна,
„Роде — је твоја.“
Хја, људи разно,
Гадно тумаче,
Да у те лонце
Сав штаб умаче.
А лажу, роде,
Веруј нам само,
За тебе ће мо
Своје да дамо
Ако морамо.
Јер љубав чиста
Спрам тебе код нас
Ко „новац“ блиста.

Опомена.

Без велике нужде не треба нико да долази у Нови Сад. Ко дође, нек се често осврће, јер може бити свашта. Неко је закрвавио, па тражи крви да стиша дејство отрова у себи. — Чувајте се...

Стогодишња светковина.

Срп. прав. велика гимназија у Новом Саду из пијетета према својим старима и из захвалности према својим оснивачима, приложницима и добротворима.

Слави 19. маја 1. јунија 1910. год.

Стогодишњу светковину

од свога постанка. Распоред прославе: 18. (31) маја упознавање гостију у просторијама „Хотела Јелисавете“ 19. маја (1. јунија) свечано благодарење. Свечан банкет (10 К од особе); пријаве до 11. (24.) маја о. г. управи гимназије. Летња забава у стрелишту са концертом и т. д. 20. маја (2. јунија) свечан парастос умрлим оснивачима и т. д.

Из радикалије.

Питали једног радикаског адвоката који се криво заклео: — „Како си се могао заклетити на нешто што ниси видео?“

— „А дали ја имам душу, одговори овај.
— Па да богме да имаш!
— Били се ти могао на то заклетити?
— Бих!

— Па ето видиш, да се човек може заклетити и на оно што није видео!

Разносачи новина

уз велику награду траже се. Новине добијају бадава уз услов да их деле сваком бадава. Награду ће примати у уредништву листа. Пријавити се треба код ма ког листа

Јуштовачко — радикалне
конфузације.

Захвала лопова.

Господин докторе, врло Вам лепо захваљујем што сте ме ослободили затвора, само ће те се чудити како ја умем бити захвалан свом адвокату, видићете, какав ћу леп поклон за Вас укрести.

Код Краснојевића.

Гђа погађа слушкињу.

Гђа: А уметел' звиждати?

Слушкиња: Не умем.

Гђа: Ни у звиждолку?

Слушкиња: Не.

Гђа: Е, онда Вас не могу требати.

Шта имате у кујни?

Гладан гост дође у кафану, брзо седне за сто, па запита послужитеља: Шта имате у кујни? — Имамо огњиште, два шафоља, корито, путуњу, судове и куваричин кревет одговори брзо учтив келнер.

Образованост матичиних чиновника.

У претирошили понедељак, баш онај дан кад је матичин благајник г. Лаза К. Манојловић, приморан био због свог „бољег понашања“ у „Застави“ да да изјаву, како он није био пијан — нашао је на нас на јавном месту у кафани код „Јелисавете“, не као да је био пијан, него као да је побеснио, за то што смо се ми усудили рећи, да би он 6—7 пута (толико пута пошаље новац, ако пошаље, т. ј. због немања — срп. нар. позоришта) и јефтиније од 1000 круна на поштанској новчаној упутници своје име могао написати. У держави која може приличити кочијашу рече да он нема толико него мање: 400! (Није казао К или Ф.) Ја сам му одвратио да је и то много, да би он из родољубља могао — бадава ту незнатну дужност вршити. На то је он продерао се, „језик за зубе — јер ја ћу вас, као онај господин!“ Ја сам му одвратио, да се оном господину мој гвоздени штап искривио о главу — а ако не верује нека пита сунругу баш једног матичиног чиновника, која је тај догађај гледала. На то је господин благајник још неколико финијих „изражаја“ употребио и потегао на мене штап — и разуме се одмах нашао с моје стране на потегнуту песницу према лицу — те је г. бивши „резервни поручик“ — ретерирао. После је уз гађење а уједно и подсмех присутних на његово дивљаштво, још неко време као нека зверка по кавезу шетао по кафани.

Није ми пријатно што ово износим — али крајње јо време да тој господи кажем ово:

„Мене су та и друга господа уверавала да су радикали разбојници и убојице. Ја могу мирне душе рећи да ради свог критиковања, које је према радикалима малко жешће — још ни један дивљачки нападај нисам имао. На против чим сам се усудио неке махне, протекције, лобцајхбрудерство, споменути код наших, прављене су ми поред сметње, претње, враћања и бојкотовања листа — још и така два дивљачка нападаја — која само — пристоје свињарима. Ја сам испрва због радикала носио собом „Santeclera“ — али мени изгледа — да ће тај цетао другом кукурекнути и то првом приликом ко ми се у будуће приближи! — Што рекао Јаша: „Живи били па видели!“ Немојте само после да кажете — ми писмо тако мислили. Заш неки ђаво постоји у либералној

странци, која гур а људе у крв! Ко је тај ђаво — ми га већ знамо, а канда ћемо ми морати и тог мефиста мало у слици и речи донети, да га и други упознају

У Новом Саду, на велики петак 1910. год.

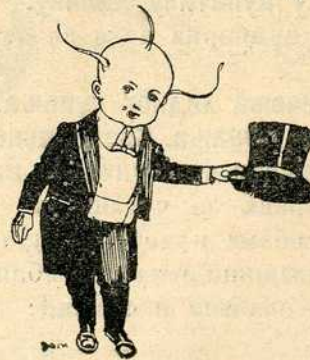
Петар Крстоношић
уредник „Стармладог“.

**Молимо
да платите дуг!**

Оговори уредништва.

Ј. у Ђ.

„Патријарх и Кујен“ долази у идућем броју. Исто тако и „Калуђери и компанија“. Немамо ми разлога никога да штедимо, — варате се.

Послали ли смо идеју нашем цртачу на израду.

СПЕЦИЈАЛНА КУЋА АРТИКЛОВА ЗА НЕГУ БОЛЕСНИКА

Основана 1964. год

Бандаже, вештачке руке и ноге, ортопедске апарате, хируршке инструменте, електромедицинске апарате, завоје у најбољем квалитету држи

Лиферант многих болница и болничких каса

АУГУСТ ЦИГЛЕР, НОВИ САД, (Ujvidek) Ugarska,

преко од Централног кредитног завода бр. 21/А.

Ценовници се шаљу на захтев бесплатно.

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЋЕ

и стовариште надгробних споменика

ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ

у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeће „Конкордија“ пређе Буле Стојковића, Турчинска улица број 15.

Држи ваља огроман избор сваковрсних каменних надгробних споменика. Патисе изрезује најсавршеније, а позлата дупла и дуготрајна. Велики избор мртв. сандука, венца, покрова и целокупне опреме за погребне. Цене строго солидне а послуга најтачнија.

ЛЕКОВИТО КУПАТИЛО РУСАНДА

У М Е Л Е Н Ц И М А

(Торонталској жупанији)

у Јужној Угарској

отворено је од I. (14.) маја до I. (14.) септ. о. г.

Специјално лечи: Севотине хроничву реуму, скрофулу у свима њеним облицима и појавам. Коже болести, које нису у стању биле никакве лековите масти излечити, — нарочито Psoriasis и Prurigo. Код женских неуредан крвоток, и живачне болести. Сигуран успех у лечењу костобоље Caries, Necrosis а, у коме премашује и и-јувенија интернационална купатила. Са успехом лечи застарели луец.

У купатилу ординира званични купалишни лекар др Љубомир Дулић, лекар клиничке.

Станови се састоје из четири модерно удешена хотела са 74 собе, курсалон, на самом купатилу је уведена кр. уг. пошта, телефон и бродјавно знање, модерно осветљење адителни, а проширено је свим новим зградама апотека, чек оница, озморница, купалишна тераса, одељења: к. фана, изврена кузиња, добра музика, цветни парк са удобним клупама, гласовир, куглана, билијард, стоји на ресположењу купалишним гостима.

Ресторацијом и свима хостелима рукоје познати услужни гостионичар Марко Томић.

Ближа извешта и прегледке на захтев бесплатно шаље

Управа купатила „Русанде“.

ЛЕКОВИТО ВАРОШКО

Аршеско купатило

У НОВОМ САДУ.

Фрање Ракоција пут.

Телефон бр. 264.

Отворено преко целе године.

Надалеко припознато те хиљадама похађено као лековито купатило, с најјачом садржином јодне лековите воде, која је по исказу првака хемичара, потпунија него садржина јода у купатилу Липику.

Најлековитија сумиорна вода за лечење Ишиаса хроничне реуме, костобоље и севодине и т. д.

Сваковрсна лечења ладног купања. Углене киселине, фанго, блатне и сумпоровите купке. Електрична купања. Сваковрсне лековите и вибрационе масаже. Радиогенова лечења са пићем и купањем. Сунчана, ваздушна и у песку купања. Раскошно парно купатило. Дивна дворана за читање, за одмарање, одлучно урђена гостионица са елегантним гостинским собама и добром кујном. Вожња аутомобилом до купа ила и патраг у варош. Сталан купалишни лекар. Комбинирани јефтине цене за купке. Диван ценовник се на захтев шаље бесплатно и франко:

Управа купатила.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidek), Витковићева улица број 16.

Власник и издавалац: М. Крстоношић (Поједини број 30 пот.) Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Штампарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА